

Sygn. akt VIII GC 996/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący : SSR Ewa Kurowska

Protokolant: Joanna Suwało

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w R.

przeciwko W. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego W. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w R.:

1. kwotę 4.685,87 złotych (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami w wysokości 11,5% od kwot:

- 221,89 złotych od dnia 17.07.2006 r. do dnia zapłaty,
- 2.352,92 złotych od dnia 19.05.2006 r. do dnia zapłaty,
- 2.111,06 złotych od dnia 20.06.2006 r. do dnia zapłaty oraz

2. kwotę 4.688,64 złotych (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt cztery grosze).

II. W zakresie pozostałych odsetek ustawowych oddala powództwo.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.686,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Ewa Kurowska

Sygn. akt: VIII GC 996/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 września 2013 r. powód (...) spółka akcyjna w R. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego W. S. kwoty 9.374,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 11,5 % od kwoty:

- 221,89 zł od dnia 17 kwietnia 2006 r. do dnia zapłaty,
- 2.352,92 zł od dnia 19 maja 2006 r. do dnia zapłaty,

- 2.111,06 zł od dnia 20 czerwca 2006 r. do dnia zapłaty,

w tym kwotę 4.688,64 zł tytułem odsetek ustawowych oraz zasądzonych kosztów procesu i bezskutecznej egzekucji. Wniósł również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż na mocy nakazów zapłaty Sądu Rejonowego w Białymstoku wydanych w sprawie o sygn. VIII GNc 1791/06 oraz VIII GNc 1090/06, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. została zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda wskazanych kwot z tytułu należności za dostarczoną energię elektryczną wraz z kosztami procesu. Dysponując tytułami wykonawczymi, powód wszczął postępowanie egzekucyjne. Dłużnik spłacił część zobowiązania, egzekucja zaś pozostałej kwoty w wysokości dochodzonej w pozwie okazała się bezskuteczna. W chwili powstania zobowiązania funkcję członka zarządu dłużnika pełnił pozwany. Powołując się na treść art. 299 k.s.h., powód wskazał, iż wobec bezskuteczności wszczętej przeciwko spółce egzekucji, pozwany ponosi odpowiedzialność za jej zobowiązania. Pozwany nie uregulował należności powoda, wobec czego wniesienie pozwu okazało się konieczne. Na dochodzoną kwotę składa się należność główna stwierdzona wymienionymi nakazami zapłaty opłacona do kwoty 4.685,87 zł, koszty procesu oraz koszty poniesione w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym (k. 2-5).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia. Przyznał, iż w okresie powstania zobowiązania był członkiem zarządu dłużnej spółki, a także, iż roszczenie powoda w przeważającej części zostało spełnione, do zapłaty pozostała kwota 4.685,75 zł. Podkreślił jednak, iż powód już w 2009 r. otrzymał postanowienie komornika o bezskuteczności egzekucji, wobec czego roszczenie uległo przedawnieniu najpóźniej z końcem 2012 r. Podniósł nadto, iż w sprawie zachodzą przesłanki zwalniające go z odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Wymagalne roszczenia były bowiem regulowane na bieżąco, zaś spółka dysponowała znacznym majątkiem, w tym wierzytelnościami względem swoich kontrahentów. Zdaniem pozwanego sytuacja finansowa spółki w okresie powstania roszczenia powoda nie uzasadniała złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Spółka była wypłacalna, o czym świadczy także niemal całkowita spłata zobowiązania. Pozwany zakwestionował również wysokość należności dochodzonej pozwem (k. 76-82).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany W. S. pełnił funkcję członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. od dnia 30 maja 2005 r. do dnia 1 sierpnia 2008 r. (odpis KRS, k. 52-55).

Powód w dniu 6 października 2005 r. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w B. umowę sprzedaży energii elektrycznej (k.7-10). Za dostarczoną energię powód wystawił dłużnikowi faktury VAT oraz noty obciążeniowe za przekroczenie terminu płatności na łączną kwotę 49.807,82 zł (k. 139, 140-149, 151).

Wobec braku płatności powód wystąpił z pozwem o zapłatę powyższej należności. Sąd Rejonowy w Białymstoku wydał przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w dniu 8 maja 2006 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1090/06 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził na rzecz poprzednika prawnego powoda - Zakładu (...) spółki akcyjnej w B. kwotę 33.125,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 430 zł tytułem kosztów procesu, a następnie w dniu 20 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1791/06 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził na rzecz wymienionego wyżej Zakładu (...) spółki akcyjnej w B. kwotę 16.682,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 224 zł tytułem kosztów procesu (k. 11, 12).

Tytuły wykonawcze obejmujące prawomocne nakazy zapłaty wydano wierzycielowi odpowiednio w dniu 12 czerwca 2006 r. oraz 6 września 2006 r. Na ich podstawie powód wszczął postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku E. D. w sprawie ED KM 1427/10 oraz ED KM 1428/10 (akta komornicze, k. 157, 324). Dłużnik w toku egzekucji dokonał płatności do kwoty 45.121,95 zł (k. 13-15). Powód w dniu 20 lutego 2008 r. wystawił spółce notę obciążeniową z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia

należności stwierdzonych fakturami VAT i objętymi wyżej wskazanymi nakazami zapłaty, na kwotę 3.951,73 zł (k. 150). Postępowanie co do pozostałej części należności wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji zostały umorzone (postanowienia z dnia 8 września 2010 r., k. 16, 17). W ramach prowadzonych postępowań egzekucyjnych, akta egzekucyjne były przekazane Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Augustowie S. P., który prowadził egzekucję z nieruchomości należącej do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. W wyniku podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości położonej w A. roszczenia wierzyciela nie zostały zaspokojone (akta ED Km 1428/10, k.59).

Pismem z dnia 8 listopada 2010 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty należności głównej w pozostałej części wraz z wyliczonymi odsetkami za okres opóźnienia w spełnieniu świadczenia oraz kosztami procesu i kosztami egzekucji w wysokości dochodzonej w sprawie (k. 18-20). W odpowiedzi pozwany wskazał, iż zachodzi możliwość prowadzenia egzekucji z wierzytelności dłużnika przysługującej w stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A., stwierdzonej wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 21 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt VII GC 27/10 (k. 21).

Powód na podstawie powyższego tytułu wykonawczego wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku A. B. w sprawie (...) KM 1023/13. Postępowanie z wierzytelności spółki wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji zostało umorzone (postanowienie z dnia 4 września 2013 r., k. 23).

Wobec braku zapłaty żądanej kwoty, powód wystąpił z pozwem w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe opisane okoliczności nie były przez strony kwestionowane. Celem niniejszego postępowania było ustalenie odpowiedzialności pozwanego, jako członka zarządu, za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wobec powoda. Wymagało to odniesienia się do szeregu kwestii, podnoszonych przez pozwanego, przede wszystkim zaś zarzutu przedawnienia roszczeń, jak również zaistnienia przesłanek zwalniających pozwanego z odpowiedzialności za zobowiązania spółki, o których mowa w art. 299 § 2 k.s.h.

Zgodnie z treścią art. 299 § 1 k.s.h., jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Zastosowanie wskazanej normy, a zarazem reżimu odpowiedzialności osobistej członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wymagało przede wszystkim ustalenia przez Sąd, czy zaistniały przesłanki wskazane w treści art. 299 k.s.h., skutkujące możliwością przypisania W. S. odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu przedawnienia roszczenia. W doktrynie i orzecznictwie zgodnie przyjęto, że do przedawnienia roszczenia z art. 299 k.s.h. znajduje zastosowanie dyspozycja przepisu art. 442¹ § 1 k.c. (tak uchwala 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r., sygn. akt III CZP 72/08, publ. OSNC 2009, z. 2, poz. 20). Wiąże się to z przyjęciem odszkodowawczego charakteru odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2008 r., sygn. akt V CSK 130/08, publ. Lex nr 479334). Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Jak wskazano w treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2007 r., (sygn. akt II CSK 417/06, publ. Mon. Praw., nr 5, s. 229) „termin przedawnienia roszczeń wobec członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rozpoczyna bieg od momentu uzyskania przez wierzyciela świadomości, że wyegzekwowanie długu od spółki jest niemożliwe”.

Pozwany podnosił, iż powód najpóźniej w dniu 6 maja 2009 r. (ewentualnie w dniu 17 maja 2010 r.) dowiedział się o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce z wszystkich składników majątku dłużnika, o czym świadczą przedłożone do akt sprawy pisma komornika. Zakończenie postępowania egzekucyjnego wydanymi we wrześniu 2010

r. postanowieniami, było jedynie decyzją formalną, bowiem faktyczna egzekucja z uwagi na jej bezskuteczność nie była prowadzona dużo wcześniej, o czym komornik informował powoda w toku postępowania (k. 218-223).

W ocenie Sądu nie można zgodzić się z zarzutem pozwanego, iż w przedmiotowej sprawie bieg terminu przedawnienia rozpoczął się z dniem 6 maja 2009 r. (ewentualnie 17 maja 2010 r.).

Faktem jest, iż postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2006 r. komornik sądowy zawiadomił powoda o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce ze wskazanych składników majątku (k. 130), a następnie w treści postanowień z dnia 17 maja 2010 r. wskazał, iż roszczenie powoda nie zostało uwzględnione w dokonanym podziale sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości należącej do spółki (k. 131, 132). Należy mieć jednak na uwadze, że powyższe zawiadomienia stanowią co najwyżej o bezskuteczności egzekucji ze wskazanych w nich składników majątku spółki. Nie przesądza natomiast powyższe o tym, że wyegzekwowanie długu nie było możliwe. Egzekucja prowadzona była w dalszym ciągu z uwagi na możliwość podjęcia czynności względem innych jeszcze składników majątku spółki, o których powziął wiedzę wierzyciel w toku egzekucji. O zasadności tych czynności świadczy chociażby fakt, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w dniu 2 czerwca 2010 r. uzyskała tytuł wykonawczy obejmujący kwotę 305.000,00 zł przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w A. (k. 22).

Sąd w powyższym względzie podziela w pełni stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2004 r. (sygn. akt IV CK 148/04, publ. Lex nr 146344), iż „trzyletni termin przedawnienia rozpoczyna swój bieg od dnia dowiedzenia się przez wierzyciela spółki o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia, nie wcześniej jednak, niż od dnia bezskuteczności egzekucji objętej prawomocnym tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko spółce, bowiem dopiero wówczas powstają przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej członka zarządu przewidzianej w art. 299 k.s.h.”. Jak natomiast wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 maja 2008 r., (sygn. akt III CSK 364/07, publ. LEX nr 490434) „bezskuteczność egzekucji oznacza przede wszystkim to, że nie doszło do zaspokojenia roszczeń wierzyciela w postępowaniu wszczętym i prowadzonym według przepisów k.p.c. o postępowaniu egzekucyjnym”. Skoro postępowania egzekucyjne prowadzone w oparciu o przedłożone przez powoda tytuły wykonawcze zostały ostatecznie umorzone jako bezskuteczne postanowieniami z dnia 8 września 2010 r. (k. 16, 17), to przyjąć należało, iż z dniem ich doręczenia powodowi (13 września 2010 r.) powziął on wiadomość o niemożliwości wyegzekwowania przysługujących mu należności.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że zarzut przedawnienia roszczenia powoda nie jest uzasadniony, bowiem bieg terminu przedawnienia rozpoczął się z dniem 13 września 2010 r., zaś powód złożył pozew w dniu 6 września 2013 r., czym skutecznie przerwał bieg powyższego terminu.

W dalszej kolejności przejść należy do rozważań w zakresie przesłanek odpowiedzialności pozwanego za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B., wskazanych w treści art. 299 § 1 k.s.h.

Przede wszystkim należy zaznaczyć, że odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby, będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się nieskuteczna (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2007 r., sygn. akt IV CSK 370/06, publ. OSNC-ZD z 2008 r., nr 1, poz. 18). Zaistnienie powyższej okoliczności w niniejszej sprawie w stosunku do pozwanego było bezsporne. W. S. był członkiem zarządu spółki od dnia 30 maja 2005 r. do dnia 1 sierpnia 2008 r., czyli także w chwili powstania dochodzonego od spółki roszczenia (k. 139, 140-149, 150, 151) oraz wydania nakazów zapłaty z dnia 8 maja 2006 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1090/06 oraz z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1791/06 (k. 11, 12).

Następnie podkreślenia wymaga, iż odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania powstaje w razie zaistnienia przesłanki w postaci bezskuteczności wszczętego przeciwko spółce postępowania egzekucyjnego. Podstawowym zaś dowodem na bezskuteczność egzekucji jest postanowienie uprawnionego organu tj. komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z powodu bezskuteczności egzekucji, choć może być ona także wykazana za pomocą innych środków dowodowych. Jak wyżej wskazano, w sprawie

okoliczność powyższą powód wykazał przedłożonymi postanowieniami komornika sądowego z dnia 8 września 2010 r. (k. 16, 17).

Pozwany podnosił następnie, iż zachodzą w stosunku do niego przesłanki zwalniające z odpowiedzialności, o których mowa w art. 299 § 2 k.s.h. Wskazał bowiem, iż w chwili pełnienia przez niego funkcji członka zarządu spółki brak było podstaw dla złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Majątek spółki przekraczał bowiem jej zobowiązania, spółka była więc wypłacalna (k. 218-223).

Z powyższym twierdzeniem pozwanego nie sposób się zgodzić.

Stosownie do przepisu art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od powyższej odpowiedzialności jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Przesłuchany w sprawie świadek, były członek zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. - W. Z. (k. 214-215) zeznał, iż spółka posiadała znaczny majątek m.in. w postaci nieruchomości, której wartość szacowana była na kwotę ok. 4 mln zł, czy też wierzytelności wobec innych kontrahentów, w tym niewymagalną w wysokości 1,5 mln zł. Nadto na potwierdzenie swojego stanowiska, pozwany przedstawił dokumenty, z których wynika, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w okresie wymagalności roszczeń powoda dysponowała środkami pieniężnymi oraz posiadała majątek znacznej wartości (k. 264-316). Skoro zatem sytuacja finansowa spółki była na tyle zadawalająca, dlaczego więc nie dokonano spłaty całości zobowiązania powoda.

W ocenie Sądu rzeczywiste zdolności płatnicze spółki uzasadniały uznanie jej za niewypłacalną w rozumieniu art. 11 ust. 1 p.u.i n. Jak już wyżej wskazano, egzekucja z nieruchomości spółki nie pozwoliła na zaspokojenie wszystkich wierzycieli, w tym powoda. Postępowanie egzekucyjne wykazało, iż wartość tej nieruchomości była znacznie niższa niż wartość przedstawiona w operacie szacunkowym spółki. Następnie pozwany jak i wymieniony wyżej świadek twierdzili, iż spółka nie dysponowała bieżącymi środkami na regulowanie zobowiązań, jednakże jej majątek znacznie przewyższał pasywa. Stanowisko to nie ma jednak żadnego potwierdzenia w okolicznościach sprawy. Prowadzone przez kilka lat postępowania egzekucyjne z wniosku powoda co do wszelkiego ustalonego majątku spółki, nie doprowadziły do wyegzekwowania wierzytelności w pełnej wysokości i zostały następnie umorzone. Świadczy powyższe, iż spółka nie była w stanie regulować swoich wymagalnych zobowiązań i nie posiadała wystarczających środków na zaspokojenie wszystkich wierzycieli. Pozwany, przesłuchany w charakterze strony, przyznał, że spółka posiadała zobowiązania względem innych wierzycieli, którzy prowadzili przeciwko niej egzekucję (k. 341). Jak z kolei zeznał świadek W. Z., który nabył w imieniu spółki (...) od pozwanego udziały, nabył (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w B. za kwotę 50.000 zł (k. 215). Powyższe świadczy także pośrednio jaka była realna wartość spółki. Ostatecznie podkreślenia wymaga, iż pozwany cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości (k. 252). Nie mniej jednak także z treści złożonej do akt dokumentacji finansowej spółki wynika, iż strata za 2007 r. wyniosła 215.847,91 zł, zaś szacunkowa wartość majątku niewiele przewyższała zobowiązania spółki (k. 190). Stwierdzić zatem należy, iż niewypłacalności spółki miała charakter trwały, skoro prowadzone przez powoda od 2006 r. postępowanie egzekucyjne nie pozwoliło wyegzekwować całej należności i przynajmniej od tego momentu należało uznać, iż spółka nie była w stanie wykonywać swoich zobowiązań. Okoliczność ta aktualizuje natomiast obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 p.u.i n., z których to przepisów jednoznacznie wynika, iż taki obowiązek ciąży na każdym, kto jest uprawniony do reprezentacji osoby prawnej, w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, szczegółowo opisana w art. 11 p.u.i n. Tymczasem pozwany jako jedyny reprezentant spółki nie złożył przedmiotowego wniosku.

Reasumując powyższe, powód wykazał istnienie przesłanki bezskuteczności egzekucji. Jednocześnie należy uznać, że zarzut pozwanego co do niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki nie został udowodniony. Pozwany jako prezes zarządu wyłącznie umocowany do reprezentacji spółki, wobec braku spłaty wymagalnych roszczeń powoda, a

także innych podmiotów, jak chociażby Urzędu Miejskiego w A. z tytułu podatku od nieruchomości, powinien złożyć wskazany wyżej wniosek, bowiem jak postępowanie dowodowe wykazało, spółka nie regulowała swoich wymagalnych zobowiązań.

Pozwany kwestionował wysokość roszczenia powoda, jednakże analiza przedłożonych w sprawie dokumentów pozwala stwierdzić, iż żądana kwota była zasadna. Pozwany nie kwestionował wysokości pozostałej do spłaty kwoty należności głównej w wysokości 4.685,87 zł. Pozostała kwota jest powodowi należna z tytułu skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie należności objętych nakazami zapłaty w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1090/06 oraz VIII GNc 1791/06 w łącznej kwocie 3.957,19 zł (k. 150, 151) oraz wynikające z tych nakazów koszty procesu w kwocie 654 zł. Kwota pozwu obejmuje również koszty egzekucji w wysokości stwierdzonej w postanowieniach komornika sądowego z dnia 8 września 2010 r. w wysokości 77,54 zł (k. 16, 17). Łączna kwota powyższych należności odpowiadała wysokości żądania pozwu i wynosi 9.374,51 zł.

Podsumowując, wobec poczynionych przez Sąd ustaleń, stwierdzić należy, iż powód wykazał zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia. Wierzyciel dochodzący na podstawie art. 299 k.s.h. od członków zarządu swych niewyegzekwowanych roszczeń względem spółki korzysta z ustawowego domniemania szkody i musi wykazać jedynie fakt bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki. Pozwany natomiast nie wykazał w żaden sposób zaistnienia przesłanek zwalniających od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, o których mowa w art. 299 § 2 k.s.h.

Mając na uwadze całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, iż spełnione zostały przesłanki odpowiedzialności pozwanego W. S. wynikające z art. 299 k.s.h.

Roszczenie odsetkowe Sąd uwzględnił w części, na podstawie art. 481 k.c. Powód żądał zapłaty odsetek od kwoty 221,98 zł od dnia 17 kwietnia 2006 r. do dnia zapłaty. Jednakże, jak wynika z nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1791/06, odsetki od objętej nim powyższej kwoty zostały zasądzone od dnia 17 lipca 2006 r. Sąd będąc związany treścią prawomocnego orzeczenia, uwzględnił więc żądanie pozwu w powyższym zakresie co do należnych odsetek od dnia 17 lipca 2006 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. O roszczeniu odsetek od kwoty 2.352,92 zł oraz 2.111,06 zł jako zasadnym, orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Z wszystkich powyższych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do przepisów art. 100 k.p.c., przyjmując, iż strona powodowa mimo oddalenia powództwo w części, wygrała proces praktycznie w całości, bowiem uległa tylko co do nieznaczonej części. Dlatego też wobec zgłoszonego żądania, należy się jej zwrot poniesionych kosztów procesu.

W skład kosztów procesu poniesionych przez powoda wchodziły: opłata stosunkowa w wysokości 469 zł (k. 69) ustalona na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 1 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490), do których doliczyć należało kwotę 17 zł (k. 70) z tytułu poniesionej przez powoda opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego stosownie do treści części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. nr 225, poz.1635 ze zm.).